

Zamyslenia po 5. pôstnej nedeli 18. marca 2018

Utorok 20. marca 2018

Piesne: ES č. 88, 506

Text: Job 9, 14 – 23.30 – 34

„14O čo menej Mu smiem odvrátať ja a voliť slová proti Nemu? 15Keby som bol aj v práve, nevedel by som odpovedať, svojho Sudcu by som mohol iba prosiť. 16Keby som volal, aby mi odpovedal, neverím, že počuje môj hlas. 17Ten, čo ma povíchrinou kruší a bez príčiny množí moje rany, 18nedá mi pookriať na duchu, ale ma nasycuje trpkosťou. 19Ak ide o moc silného, tu je On; ak ide o súd, kto Ho predvolá? 20Ak som aj v práve, vlastné ústa ma obvinia, ak som aj nevinný, On ma vyhlási za vinného. 21Som nevinný, nestarám sa o svoju dušu, pohrdam svojím životom. 22Preto si myslím: Všetko jedno, nevinnému i vinnému On strojí koniec. 23Keď Jeho bič náhle usmrcuje, vysmieva sa zo zúfalstva nevinných. 30Keby som sa umyl aj v snehovej vode a lúhom očistil si dlane, 31i tak ma ponoríš do jamy, že sa i vlastným šatám budem hnušiť. 32Lebo On nie je človek ako ja, aby som Mu odpovedal: Podme spolu na súd! 33Niet medzi nami rozhodcu, ktorý by položil ruku na nás oboch. 34Nech sníme zo mňa svoju palicu i svoju hrôzu, aby ma nedesila;“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Jóbovi priatelia zastávajú zásadu absolútnej Božej spravodlivosti, ktorá neúprosne odpláca človeku podľa jeho skutkov. Jóbovi ide rovnako o absolútnu Božiu spravodlivosť, no v podstatne inom chápaní. Rozumie pod ňou Boha ako poslednú normu, ktorý nie je nikým a ničím obmedzený. Jób hľadá živého, osobného Boha, ktorý je síce spravodlivý, ale pritom i láskavý a odpúšťajúci. Vo svojom postavení Jób spoznáva, že pred Bohom môže len zmlknúť. Nemá cenu volať k Nemu, keď nič ľudského pred Jeho spravodlivosťou nemôže obstáť. Boha nemožno postaviť na jednu úroveň s človekom. On je tým najvyšším Sudcom a proti Jeho rozhodnutiu niet odvolania. Jób napokon prechádza do rozhovoru s Bohom v modlitbe. Uvedomuje si, že akékoľvek úsilie chcieť sa očistiť vlastným snažením je márne. Vina musí byť odpustená, len tak môže byť človek znova čistý. Inak bude stále páchnuť nečistotou. Rozhodnutie je výhradne vecou Boha. Akýkoľvek rozsudok je záväzný a platný a Jób ho musí prijať ako spravodlivý. Je tu ale jedno východisko. Boh môže preklenúť priepasť, ktorá od Neho človeka delí, svojou láskou. Zo svojej lásky sa môže k človeku skloniť a zbaviť ho utrpenia. Môže sa zdržať hnevu a Jóbovi dať príležitosť, aby Mu slobodne a bez strachu predložil svoj kríž. Zatiaľ však Jób poznáva Boha ako prísne a nemilosrdne

trestajúceho Sudcu. Utrpenie, o akom hovorí Jóbov príbeh, pochopí len málokto, ak si niečím podobným sám neprejde. Niekedy nás Boh cez utrpenia chce priviesť bližšie k Nemu, inokedy nás chce len pokoriť a jednoducho umlčať. Pravdu má prorok Izaiáš, keď hovorí: „V utíšení a dôvere bude vaša sila“ (Iz 30, 15). Zároveň však tým, ktorí hľadajú zmysel utrpenia a prijímajú ho, patria slová zaľúbenia: „Blahoslavený muž, ktorý vytrvá v pokúšaní, lebo keď sa osvedčil, prijme veniec života, ktorý zaslúbil (Pán) tým, čo Ho milujú.“ (Jk 1, 12) Príklad máme aj v našom Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý „keď trpel, nehrozil, ale porúčal Tomu, ktorý spravodlivo súdi“ (1Pt 2, 23). Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, Ty, ktorý keď si trpel, si nehrozil, ale porúčal Tomu, ktorý spravodlivo súdi, k Tebe sa vinieme a Tebe chválu a slávu vzdávame. Za dielo vykúpenia, za utrpenie, ktoré si za nás pretrpel; za bolestnú smrť, ktorú si za nás podstúpil. Prosíme, zbav nás všetkého zla a každého utrpenia. Nie však ako my chceme, ale daj, nech sa aj v našom živote deje Tvoja svätá vôľa. Ak budeme mať trpieť, pomôž nám preniesť každý kríž. Amen.

Mgr. Jozef Páček, zborový farár v CZ ECAV Kremnica